

גליון

נועם אמרים

דברי אלקים חיים
שנשמעו מכ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

פרשת במדבר תשפ"א
גליון ת"מ

רעווד"ר במדבר והכנה לשבועות ע"ז ..... ג
פרקי אבות פרק ו' תש"פ ..... ה

יו"ל ע"י "מכון נועם אמרים" סאסוב
רח' קדושת יו"ט 1, קרית ישמח משה, גני תקווה
טל: 052-768-8014 | פקס: 03-736-1653
dtsassov@gmail.com

זמנים לשבת פרשת במדבר

מוצאי שבת ר"ת	הדלקת נרות	
8:42	7:08	ישמח משה
8:45	6:53	ירושלים
9:17	7:47	ניו יורק
9:56	8:29	לונדון

העורכים העוסקים במלאכת הקודש
הרב יקותיאל יהודה גנזל
הרב אפרים פישל וורטהיימר
הרב אהרן וורטהיימר
הרב חנוך אלימלך גרינפלד
הרב יחיאל קליין
הבח' דוד גמינדר

קריאה נרגשת לאנשי שלומינו היקרים

מבקשים אנו בכל לשון של בקשה לקחת חלק בהוצאת הגדולות של עריכת הדא"ח, ההוצאות הן גדולות מאד, עריכה, שכתוב, הדפסה ועוד. אנא קחו חלק בהוצאות הגליון אנא השתתפו בעין יפה אפשר לתרום בכ"א ע"י לחיצה על הקישור המצורף

<https://www.matara.pro/nedarimplus/online/?mosad=4000030>

או להתקשר לטלפון: **052-7640211**

ניתן לקבל קבלה לצרכי מס ע"פ סעיף 46

הפצת הדא"ח לזיכוי הרבים - כל הזכויות שמורות ©

לקבלת הגליון כל שבוע באימייל שלחו הודעה ל: dtsassov@gmail.com

עידן רעוויל דרעוויין צמדנר תשע"ז

קבלת התורה אף לפחותים

רשב"י מכין לנו הדרך לקבל תורה מפי הגבורה

במהות ימי הספירה

הרה"ק ה'בני יששכר' זי"ע (מאמרי חודש אייר, מאמר ג) מפרש את המשנה באבות (פ"ב מ"ה-ט): "חמשה תלמידים היו לו לרבן יוחנן בן זכאי... אמר להם, צאו וראו איזוהי דרך ישרה שידבק בה האדם. רבי אליעזר אומר, עין טובה. רבי יהושע אומר, חבר טוב. רבי יוסי אומר, שכן טוב. רבי שמעון אומר, הרואה את הנולד. רבי אלעזר אומר, לב טוב. אמר להם - רואה אני את דברי אלעזר בן ערך מדבריכם, שבכלל דבריו דבריכם". ומבאר הרה"ק שאכן במידת 'לב טוב' מקופלות כל המידות הטובות והאדם שניחן במידת 'הלב הטוב', הרי הוא כלול ובלול מכל המידות הטובות. והדברים אמורים ביתר שאת על ימי ספירת העומר המסתיימים עתה, עם פרום חג השבועות, שכן שבועות הספירה ניתנו לתיקון המידות וטהרתן.

כי הנה הקב"ה ברא אותנו בעולם על מנת להיטיב לנו ועל מנת שאנו ניטיב את דרכנו. ועיקר מטרתו של האדם אינה היסור מרע, אלא היעשה טוב' הבאה לאחר מכן, שכן כשאדם מתנקה מכל רע ופועל טובה וקדושה, הוא הגיע אל תכליתו הנכספת, לעמוד ולשרת לפני אדון כל יצורים. ובכדי שאדם יזכה לעלות ממדרגת 'סור מרע' אל מעלת 'עשה טוב', הוא זקוק להסתייע בצדיק יסוד העולם, שכן הצדיק, בכוחו

עניינים של דגלים

בפרשתן (במדבר א, א-ב) וידבר ה' אל משה במדבר סיני באהל מועד באחד לחודש השני לצאתם מארץ מצרים לאמר. שאו את ראש כל עדת בני ישראל למשפחותם לבית אבותם במספר שמות כל זכר לגלגלתם. בהמשך הפסוקים מציבה התורה את מניית מספר בני ישראל, איש איש, משפחה ומשפחה, ולאחר מכן מסיים הכתוב: וידבר ה' אל משה ואל אהרן לאמר, איש על דגלו באותות לבית אבותם וגו', ובמדרש אמרו "איש על דגלו זהו שאמר הכתוב - 'נרננה שפתיך ובשם אלוקינו נדגול'" והקשר בין שני כתובים הללו מופלא הוא ואומר דרשני. ואם בפרשתא הדין עסקינו, יש לנו לתת לב להבין ולחקור מהו עניינים של הדגלים ומה טעם ועניין יש בהם.

יתירה על כך לימדונו חכמי המדרש, שבאותה שעה בה קיבץ אליו יעקב אבינו את בניו, לצוותם ולברכם טרם מותו, הוא הציבם סביב מיטתו באותו הסדר בו חנו לאחר מכן בני ישראל במדבר סביב משכן העדות. מי שמקומו היה בצד מזרח של ערש יעקב אבינו, חנו בניו עתה ממזרח למשכן וכן הלאה. ושוב הדברים אמרים דרשנו, מהו עניינים הפנימי של הדגלים וסדרי החנייה ומה אנו יכולים ללמוד מהם לעבודת ה'.

תורתנו מגן לנו

הרי לנו שבאלה הימים על כל אחד מיישראל להתדבק בקדושתו של התנא האלוקי רשב"י, ובכוחו הגדול לטהר את מידותיו ולהגיע למעלת 'עשה טוב', ועל ידי כן אנו זוכים לבטל מעלינו את השטן המגיע עם מידת הדין ומנסה לעשוק מידנו את התורה הקדושה. כי הנה מידת הדין מקפת את האדם מכל צדדיו, כמובא בזוהר הקדוש, ובהיות בני ישראל במדבר ייצר להם הקב"ה את ענני הכבוד מסיבה זו, שישטחו את מקום הילוכם וירחקו מהם את כל המזיקים וכוחות מידת הדין המהלכים ורצים לפניהם ומאחוריהם ומצדדיהם.

וזה היה עניין הדגלים. שכן אם נחשב חמשה פעמים תיבת ד"ן (כנגד מידת הדין שהקיפה את בני ישראל מארבעת צדדיהם ומקרקעית המדבר) יעלה לנו מספר - ש"כ; ואם נחשב תיבת דג"ל י"ב פעמים, נגד שנים עשר השבטים שחנו סביבות המשכן, יעלה לנו מספר - תמ"ד, ויחדיו המה עולים כמספר - תשס"ד. והוא ממש כמניין רב"י שמעון ב"ן יוחאי - שכן כאמור, רבי שמעון בר יוחאי הוא התנא קדישא המאיר לנו בנהורא נפישא, להיטהר ולהתקדש ולהזדכך בקדושה של מעלה, לעלות ממדרגת 'סור מרע' למעלת 'עשה טוב' וכך לגרש מכל צדדיו את מידת הדין, את השטן הוא מלאך המוות הוא יצר הרע, כפי שעשו אבותינו במדבר על ידי הדגלים וכפי שנעשה להם על ידי ענני הכבוד, ובכך אנו מגיעים מוכנים ושמחים, לקבל תורה מסיני, לקבל תורה מחדש מתוך ידידות וערבות, שכן מניין תשס"ד מחושב גם כמספר התיבות - ידי"ד נפ"ש א"ב הרחמ"ן. כי בקדושת ידידות טהרתו של

וקדושתו, מעלה את האדם לידי מעלות רמות ונשגבות.

אשר על כן מתחלקים ימי הספירה לשניים, חלק ה"ב וחלק המ"ב המרכיבים יחדיו את פסגת המידות הטובות - ה"ב מ"ב. ל"ב הימים הראשונים, ייעודם הוא ההתעלות ב'סור מרע', לסור מעלינו את זוהמת המידות הרעות ולהיטהר ולהתקדש בקדושה העליונה. ורק לאחר יום ל"ג בעומר, יומו של התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי, זה איש האלוקים המרגיש ממלכות שהכריז ואמר שיכול הוא לפטור את העולם כולו מן הדין, נפתחים טו"ב הימים של 'עשה טוב', שכן בכוחו וגבורתו של רשב"י אנו מתמלאים בכוחות לעלות למדרגת עשה טוב, הגבוהה והמעולה.

וזהו גם הסיבה שביום ל"ג בעומר מתעוררת שמחה גדולה כל כך, שכן זהו היום בו מתחילה עבודת ה'עשה טוב', שהיא עבודת ההכנה לקראת יום מתן תורה. טו"ב הימים שבין ל"ג בעומר לחג השבועות, המה כשלושת ימי ההגבלה בהם התכוונו בני ישראל לקראת קבלת התורה מפי הגבורה. ימים הללו הם ימים בהם בני ישראל מתכוונים בשמחה ובעשיית טוב, לקראת היום הגדול והנורא. שמחה יתירה נוספת ליומא דהילולא של רשב"י, שכן כבעת מתן תורה כך בכל שנה ושנה, מתעורר קטרוג מצד השטן החפץ לעשוק את התורה מידנו ולהאבדה מעמנו. ובכוחו וקדושתו של רשב"י אשר תורתו מגן לנו היא מאירת עינינו, אנו זוכים להרחיק ולכלות מעלינו כל צר ומשטין ולזכות לקבל את התורה מפי הגבורה, כאיש אחד בלב אחד.

שאינו הגון ואעפ"י שהוא מן הפחותים, עדיין הוא מקרבו לתורה ומקרבו לבורא ופותח לו תקווה בהאי יומא קדישתא.

ונוסיף ביה עוד מילתא חדתא דתיבות 'רבי שמעון בן יוחי' עה"א ועה"כ, ועה"ת ועה"כ עולה למנין תשפ"ד (784), וכן תיבות 'דיד' נפש אב הרחמן' עה"א ועה"כ, ועה"ת ועה"כ עולה נמי להאי מנינא תשפ"ד, אשר הוא כמנין ד'חג שבעת' עה"כ.

יעזור השי"ת שנקבל את התורה ואז יהא לנו את השמירה דהני דגליא, ונוכל להם להני כוחות דמידת הדין ויהיו נשברין קמי בגי", ונוכה לגאולה השלימה גאולת עולם אכ"ר.

רבי שמעון בר יוחאי אנו זוכים להגיע לחג הקדוש עם ל"ב טו"ב וטהור.

אם נוסיף ונחשב, נמצא דבר נפלא, שכן גם תיבת עצר"ת (עם האותיות) עולה מכוון כמניין תשס"ד וכמניין רבי שמעון ב"ן יוחאי. שכאמור עניינו של רשב"י הוא עניין חג השבועות, שכן בזכותו באים אנו לחסות בצל החג זכים וטהורים. וכשם שרשב"י לכל אף לפחותים, כך אלה הימים מיועדים אף לפחותים, שכן הכתוב אומר ש"ל"ם ש"ל"ם לרחוק ולקרוב וגו' ותיבות ש"ל"ם ש"ל"ם (עה"ת ועה"כ, עה"א ועה"כ) עולות אף הם כמנינא דא - תשס"ד, ללמדך שרשב"י בקדושתו מאיר לכל אשר נשמת ישראל באפו שיהיה ראוי לבוא ולקבל את התורה. אף על פי

שיעור פרקי חזות, פרק ו, ליל שישי, פרשת צמדנר, תש"פ

בקבלת תורה מסיני

מקבלים את התורה בהתחדשות ובעמל

כשהוא זך ומצוחצח. שאלו התלמידים את רבם, וכי יש מי שיודע יום אחד לפני מיתתו, יש מי שיודע את יום מותו? השיבם רבי אליעזר הגדול - "כל ימים בתשובה קאיי", הכוונה היא אכן שהאדם יחיה את כל ימי חייו תחת צל התשובה כאילו יום המחרת הוא יום פטירתו, וכך הוא יבוא אכן לרגעיו האחרונים כשהוא מוכן ומזומן ללא כל סרך חטא ועוון, זך ונקי כפים לפרוש כנפיו ולעלות לעולם שכולו אמת.

הכנה דרבה

בעיצומם של ימי ההכנה ליום מתן תורתנו אנו מצויים גם שרויים. מתכווננים לזכות לקבל את התורה הקדושה מחדש מפי הגבורה.

במסכת שבת מספרת הגמרא על רבי אליעזר הגדול שאמר להם לתלמידיו: "שוב יום אחד קודם מיתתך", שעל האדם לשוב בתשובה ולמרק חטאיו יום אחד קודם מיתתו, על מנת שגיגע לבית-דין של מעלה

קאמרת, אשר הם מביאים אלינו את דבר ה' ואת דרכה של תורה.

משכך, מה טוב גם נעים ללמוד כהכנה למתן תורה את הפרק השישי בפרקי אבות - פרק קניין תורה.

קדושת לשון חכמים

הפרק פותח בהקדמתו של התנא:

שנו חכמים בלשון המשנה, ברוך שבחר בהם ובמשנתם.

מכך שהתנא אומר שחכמים שנו בלשון המשנה אולם אינו מציין מה שנו, אלא ממשיך ומברך את נותן התורה אשר בחר בהם ובמשנתם, נוכל ללמוד שלימוד גדול יש בעצם התיבות שישנו חכמים בלשון המשנה, כי כאן רצה התנא ללמדנו כמה ערך וקדושה יש בלשונם של חכמים, בעצם הלשון בה הם מתנסחים ומלמדים, כי הלא כל אות ותיבה שבמשנה ובגמרא, כוחה גדול כל-כך, עד שהיא מסוגלת להחיות מתים.

בידינו מקובלת אמרתו ועדותו השמימית של אור שבעת הימים, מרנא הבעש"ט הקדוש זי"ע אשר העיד שכל דברי התנאים והאמוראים, הראשונים והאחרונים, עד המהרש"א קדישא ועד בכלל, המה תורת אמת מן השמים וכל דבריהם מכוונים על פי תורת הנגלה ועל פי רזי תורת הרזי. קדושים ומקודשים בקדושת התורה. וברור לנו שגם בהמשך היו רבותינו מלמדים אותנו תורה מן השמים. כל תיבה ותיבה בספר הקדוש נועם אלימלך, היא מקודשת. קדוש, קדוש, קדוש. וכך כל דבריהם של רבותינו הקדושים מאורי החסידות אשר קדושה נשגבה יש בהם בהיותם תורה מן השמים

מי שיש בו דעת, יודע להתכונן כל חייו ליומו האחרון, לצבור עוד תורה ומעשים-טובים ולהתלבש בעזו והדר של תורה, על מנת שיוכל לשחוק ליום אחרון. ומי שאינו בר דעת, אינו מתכונן ובא כל ימיו ורק בערוב ימיו כשהוא מתחיל לרעוד מאחרית יום, הוא מתחיל לשוב בתשובה. אשרי מי שכל ימיו הם ימי תשובה, ימים של מצוות ומעשים טובים, של תורה ועבודה, של התעלות וגמילות חסדים, האדם הזה הרי הוא בא מוכן ומזומן וכל מעשיו עמו ליום פקודה, יום ה' הגדול והנורא.

כלל זה אמור בכל הכנה שיש, כמו הכנה שאנו מתכוננים עתה לקראת חג השבועות. מי שחננו בוראו בדעה והשכל, יודע להתכונן מראש לקבלת התורה, עוד טרם ייכנס חודש סיוון הרי הוא כבר עסוק בהכנתו ליום הגדול. כי אין צורך להמתין עד שיבואו שלושת ימי ההגבלה, כדי להתחיל להתכונן ליום חגנו זה מתן תורה. שוטה הוא זה שממתין לרגע האחרון, לימי ההגבלה, לעיצומו של יום השבועות עצמו או גרוע מכך לשעות השחר של החג, כשיורדים לטבול לתוספת טהרה.

על כן מה טוב ומה נעים מי שמקדים להכין ליבו אל החג הגדול והקדוש, כשיסוד היסודות הוא ההכנה לדיבר הראשון מעשרת הדברות - אנכי ה' אלוך אשר הוצאתיך מארץ מצרים. להאמין שהקב"ה הוא הוא ה' האלוקים, הוא ברא את העולם והוא קל אדון על כל המעשים. להאמין שהוא זה אשר העניק לנו את תורתו הקדושה, תורה אמת וחיי עולם נטע בתוכנו, וזאת בכוחו ובדרכו של משה רבנו, כי עבד נאמן קרא לו, ולהאמין שבכל דור ודור יש את משה רבנו, את גדולי הדור, בבחינת משה שפיר

מדברי תורה מצווים אנו (ויקרא כג, טו) **וספרתם לכם ממחרת השבת, מיום הביאתכם את עומר התנופה, שבע שבתות תמימות תהיינה עד ממחרת השבת השביעית, תספרו משישים יום.** וכבר ביקשו רבותינו, ראשונים ואחרונים לעיין ולהכריע בטעם שהכתוב מכנה את יום חג המצות, היום שלמחרתו אנו פותחים בספירת העומר, כ'שבת'. ממחרת השבת. הגמרא אף מספרת (מנחות סה) שהצדוקים טעו והטעו במקרא זה והיו מתחילים לספור את העומר רק ממחרת שבת חול המועד, שהלא 'ממחרת השבת' כתיב. וחכמנו הם שקיבלו ודרשו שהכוונה ליום ראשון של פסח.

ביאור נערב ישנו בדברי הרה"ק הבני יששכר זי"ע המבאר אמאי נקטה התורה בלשון 'שבת'. ומבאר שהחילוק בין שבת למועד, הוא בהשפעה היורדת לעולם. בשבת קודש ההשפעה מזומנת ויורדת לעולם כשהיא בלתי תלויה במעשנו, בני האדם. מדי יום שביעי, מתקדש השבת וקדושה של מעלה יורדת לעולם. האדם, בהתקדשו לקראת יומא דשבתא יכול לפעול לעצמו שאצלו תהא השבת נעלה יותר, מרוממת יותר ויזכה להתקדש בה בקדושה של מעלה, קדושה על גבי קדושה. משא"כ החגים והמועדים אשר תלויים באנו, אנו מכריזים עליהם, אשר תקראו אותם במועדם, אל

הקב"ה נוכח עיני בוכות זה שקיבלתי על עצמי למסור שיעורי תורה ברבים, משכך הוא פותח עיני לפרקים לראות נפלאות מדברי התורה, דברים אשר נוגעים לנו למעשה ממש. ולוואי שיהיה אפילו אחד יחיד אשר יתעורר מהדברים לקראת חג מתן תורה ויבשרני על כך בבשורה טובה, יהיה זה למצער זכות יחידה בחיי לבוא עמה לפני המלך".

שכל תיבה ותיבה שבה מדוקדקת ומכוון בתכלית הדקדוק והכוונה.

שמעתי מפה קדשו של כ"ק האדמו"ר הלב שמחה מגור זי"ע שסיפר את אשר חזו עיניו, כאשר הביא מאן-דהו לקודש פנימה, לפני אביו הרה"ק האמרי אמת זי"ע, כתב-יד קודש אשר נרשם בכתיבתו וברשימתו של הרה"ק החוזה מלובלין זי"ע; התרגש האמרי אמת - למרות שהיה מאנשי פולין אשר אינם מרבים להתרגש - רק בראיית כתב היד, עוד טרם החל לקרוא את הכתוב בו, הוא נאחו אימתה ופחד, נשק את הכתב בחביבות וברעדה והפטיר בקדשו: "ס'איזו לעכטיג יעדע אות" (-כל אות כאן מקודשת). עד כדי כך האיר אותו כתב יד שנכתב בידי רבנו הקדוש מלובלין זי"ע, המאור הגדול בעולם החסידות".

הוא אשר מלמד אותנו התנא קדישא - **שנו חכמים בלשון המשנה.** לדעת שכל תיבה ותיבה מתיבות המשנה צריכה לימוד והתעמקות כי הרבה אור והבנה טמונים ומקופלים בה. די לנו לראות עד כמה דרשו האמוראים בכל תיבה שכתבו חכמים במשנה, מכל אות ותג שבמשנה - לומדים תלי תילים של הלכות וכך נוצרה והתהוותה הגמרא הקדושה.

פסח אקרי שבת

ועתה נרחיב במילין לקראת חג מתן תורה. דברי אמונה.²

א והאמת רואים אכן בספריו הקדושים שיש בהם לשונות הקשים להבנה ומוכח מהם שטובא גניז בגווייהו, סודות התורה רבים נגזזים ונחבאים בין השורות. ב כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א הוסיף בענוות קדשו: "ברצוני לדבר דברי אמונה לעצמי, בקול אדבר שהדברים ייכנסו ללבבכם שלכם... את הדברים האיר

שכל הימים הללו המה בחינת שבת, ימים שהשפעה בהם רבה ומרובה.

ארבע מאות ימים רצופים

דברים נוראים מביא הרה"ק הערבי נחל זי"ע (בפרשת שמיני) משמו של הרה"ק בעל חסד לאברהם זי"ע (וקנו של החיד"א. עין הקורא, נהר נז). לגבי הדרך להיכנס אל היכלי הקדושה, כשהוא מביא דברים אשר קיבל בקבלה ובמסורת.

וכותב - שהנה למעלה בעולם היצירה ישנם חמישים היכלות של קדושה וכנגדם יש חמישים היכלות של טומאה, זה לעומת זה. מי שזוכה להיכנס לכל חמישים שערי הקדושה, עד השער החמישים, הרי הוא הופך להיות כולו קודש בקדושה ויותר אין לכוחות הטומאה והסטרא-אחרא כל שליטה עליו. ברם, כל עוד לא הגיע לשער החמישים, עדיין יש כוח לסטרא-אחרא לנסות להחטיאו ולהפילו לפח יקוש. וכן, זה שחלילה נפל והגיע לשער החמישים של שערי הטומאה, יותר אין לו כל תוחלת ותקווה אלא הפך כולו כחלק מהקליפות, בבחינת מעוות לא יוכל לתקן וחסרון לא יוכל להימנות, ועל שכמותו נאמר - כל באיה לא ישובו. אולם כל עוד לא הגיע לשער החמישים, למרות שהוא כבר שקוע במעמקי שערי הטומאה, עדיין יש לו תקווה והוא יכול להתחזק בתשובה שלימה ולשוב אל שערי הקדושה באמת ובלב תמים.

מוסיף החסד לאברהם ומחדש, שעל מנת לעלות שער לפנים משער בתמידות בשערי הקדושה, ברציפות אחת; או להבדיל הבדלות לאין מספר, על מנת לרדת אל עמקי שאול של שערי הטומאה,

תקרא 'אותם' אלא 'אתם'. אנו, על פי ובכוח מעשינו, אנו מורידים את השפעת קדושת המועד לעולם.

בנקודה זו, דומה חג הפסח ליום השבת, כאשר בזה היום יורדת קדושה עצומה מלעילא, מבלי להיות תלויה בנו ובמעשינו. בליל התקדש חג הפסח נפתחים חלוני רקיע והמוני השפעות טובות נשפעות ויורדות לעולם. כבר אמר הרה"ק הבית אהרן מקארלין זי"ע בחריפות הלשון, שכל מי שאינו חש התעוררות בליל הסדר, אות הוא שנשמתו היא מאותם אנשים בני בליעל שבבני ישראל אשר מתו בשלושת ימי האפילה - אשר לא יקומו אף לעתיד לבוא בעת אשר יחיו מתאי. עד כדי כך, כי ההתעוררות של ליל הסדר היא התעוררות גדולה ונשגבה אשר נשפעת שלא על פי מעשנו, ואנו בפועל מושפעים הימנה. זו הסיבה שהתורה מכנה את יום ראשון של פסח כ'שבת', כי כמו בשבת קדוש כך גם בזה היום הקדוש יורדת ההשפעה מלעילא מבלי להיות תלויה במעשי בני אדם.

אותה השפעה נשגבה משתפלת ויורדת גם בחג השבועות, מהאי טעמא נאמר בתורה שעלינו לספור חמישים יום, כשבפועל אנו סופרים רק ארבעים ותשעה ימים. וההסבר לכך הוא שחג השבועות, שגם הוא נקרא שבת והשפעתו היא כבחינת השפעת יום השבת, הוא-הוא היום החמישים. ובכלל, לכל ימי ספירת העומר יש נשגבות של יום השבת קודש, של השפעה היורדת ממרומים, על כן קרויים הימים הללו בשם 'שבת שבתות תמימות'. 'שבע שבועות' לא נאמר אלא 'שבע שבתות', ללמדך

קודש שקולה בקדושתה כנגד חמישים שערי הקדושה, ועל כן אמרו חכמינו ז"ל שיכל המשמר שבת אחת כהלכתה, אפילו עובד עבודה זרה כדור אנוש, מוחלין לו על כל עוונותיו. כי כשיהודי שומר שבת - הוא עולה בבת אחת בכל שערי הקדושה עדי הגעתו לשער החמישים.

ועדיין יקשה, הלא כולנו זוכים ושומרים את השבת כדת מחללה, ומדוע אם כן אין אנו מגיעים למצב של מי שדרך בשער החמישים שמכאן ואילך הוא כולו קודש ויותר אין היצר בא להסיתו לדבר חטא ועוון. מדוע אפוא אנו מוצאים את עצמנו גם לאחר שבת ששמרנו, נופלים בפח היקוש, חוזרים לדרכנו אשר זו כסל למנו.

ההסבר הוא, שישנה שמירת שבת וישנה שמירת שבת. זאת למדנו כבר שקדושת שבת היא קדושה הירדת מלעילא, נשפעת בהתערותא דלעילא ואינו תלויה במעשי בני אדם. ואם אכן האדם אינו עושה דבר, אלא שובת את שביתתו, הוא זוכה לקדושת יום השבת קודש, אבל הכל מגיע לו מן המוכן, כאדם הראשון שהיה יושב בגן עדן, מלאכי השרת צלו לו בשר ומזגו לו יין. מי ששומר כך את השבת, אכן נמחלים לו כל עוונותיו, אולם במוצאי מנוחה, כשהוא חוזר לסורו, חוזרים אליו כל חטאיו ועוונותיו. לא כן מי שמוסיף אתערותא דלתתא לקדושת השבת, מי שמכין את עצמו, נפשו ולבבו לקראת בא יום השבת קודש, זה האיש אשר השבת כשהיא באה, נותרת חקוקה בקרבו בחקיקה רבה, היא שבת אשר מוציאה את האדם מכל נדנדוד טומאה ומשאירה אותו בידי כוחות הקדושה.

שער מתחת לשער, עד לשער החמישים שבשערי הטומאה - יש להתמיד במעשה משך ארבע מאות ימים רצופים. כלומר, מי שמקדש עצמו משך ארבע מאות ימים ברציפות, בדביקות שאין לה הפסק, מבלי כל נדנדוד חטא, הרי הוא עולה משער לשער וביום הארבע מאות של התעלותו, הוא זוכה ורואה בבניינו של שער החמישים, ההיכל הקדוש ביותר בכל היכלי הקדושה. וכן להיפך, רחמנא לשיזבן, מי שנכשל בעוונות וחוטא במזיד ובידיעה משך ארבע מאות ימים רצופים, יום אחר יום, הרי הוא נופל חלילה אל שער החמישים האיום והנורא של שערי הטומאה, השער ממנו אין אפשרות לצאת ולשוב.

אם נחשב חשבונם של דברים, לחלק ארבע מאות ימים לחמישים שערים, נמצא שבכל שמונה ימים של התעלות ודביקות בתורה ובמצוות - זוכה האדם לעלות כדי שער נוסף. שער לפני משער. עוד שמונה ימים ועוד שמונה ימים, מצטרפים לחשבון הגדול. עד כאן דברות קדשו של בעל החסד לאברהם.

שבת של אתערותא דלתתא

מוסיף הערבי נחלי על דבריו, לבאר עומקם ורוחבם של דברים. כי הנה גבי עבודת אלילים נאמר גם כן ש"כל באייה לא ישובין". וההסבר הוא שטומאת עבודה זרה כה גדולה היא, עד שהוא כוללת בתוכה את כל חמישים שערי הטומאה גם יחד בבת אחת. כשיהודי חוטא, רחמנא ליצלן, בעבודה זרה, הרי הוא נופל בבת אחת לכל חמישים שערי הטומאה, זה לפני מזה. וזה לעומת זה עשה ויצר האלוקים אשר נתן לנו את השבת, שבת

ימי ספירת העומר ועבודתם

הדברים מביאים אותנו להבנה נוספת, הבנה על ימי צאתנו מארץ מצרים כשהקב"ה הראנו נפלאות. באותה שעה העלה הקב"ה את אבותינו מעומק הגלות, כמעט והגיעו כבר לשער החמישים של שערי הטומאה והקב"ה העלם בבת אחת אל כל שערי הקדושה, וכפי שביאר מרנא האר"י הח"י זי"ע (פרי עץ חיים, שער חג המצות, פרק א) שבבת אחת הוציא הקב"ה את בניו מנוקבא דתהומא רבה והעלה אותם עד לרום שמי ערבות. ברם, התעוררות שכזו וכניסה אל שערי הקדושה שכזו שנעשתה באתערותא דלעילא' בלבד, ללא מאמץ מצד האדם, אין לה כוח חוזק וחוסן והיא נאבדת מן האדם. כי האדם לעמל יולד ויגעתי ומצאתי תאמין.

ומכאן לימים הללו. חג הפסח, החג בו הוציא הקב"ה את אבותינו ממצרים נקרא אכן בשם 'שבת', כי הוא כמו שבת שהקדושה בה באה מאליה, בלתי תלויה במעשי בני אדם. משכך, קדושה כזו שהיא באה ללא יגיעה, ממחרת לעזוב את האדם כי אין לו כל חוזק ועוז להחזיק בה. לצורך כך באים מיד לאחר מכן, ממחרת השבת, ימי הספירה שגם הם שקולים כשבת, אך לא שבת של 'אתערותא דלעילא' בלבד, אלא ימים בהם אנו מקיימים בעצמנו 'מי שטרח בשבת', אנו טורחים באלה הימים באתערותא דלתתא'. באלה הימים אנו מתייגעים להיכנס לשערי הקדושה, שער לפנים משער, על מנת ליזכות בזכות וביגיעה להתקדשות וממילא שוב לא תפרוש מאיתנו. מכאן נוכל להבין עד כמה קדושים הם הימים הללו.

בדרך כלל, למדנו, צריכים ארבע מאות ימי עמל, על מנת להיכנס אל שערי הקדושה, שער לפנים משער, שמונה ימים לכל שער ושער; אולם בימי ספירת העומר יורדת השפעה מיוחדת מלעילא, וכל מי שמתייגע יום אחד מספירת העומר, כבר זוכה להיכנס לשער אחד. חמישים ימים - כנגד חמישים שערי הקדושה. כי כל יום של עבודת ה' בעמל בימי ספירת העומר - שקולה כנגד שמונת ימי הזדככות והיטהרות בשאר ימות השנה. כך, אנו מוסיפים ומתעלים במ"ט ימי העומר, שכל אחד מהם שקול לשמונת ימי עבודת ה', ולקראת חג השבועות הרי אנו כבר כמי שהתעלו משך שלוש מאות תשעים ושנים ימים רצופים, ויום מתן תורה, היום החמישים שגם הוא בבחינת 'שבת', כאמור, הוא היום בו אנו נכנסים אל השער החמישים שבשערי הקדושה.

על כן - חותם הערבי נחל את ביאורו - קרויים הימים הללו, מפסח ועד עצרת ועד בכלל, כ'שבת', כי כמו שבת בה ההשפעה יורדת מאליה אולם מי שאינו מתייגע לקראתה, הוא מאבד את קדושה במוצאי שבת אז מתקיים בו 'וי אבדה נפש' - כן הימים הללו, רק מי שמתייגע, זוכה להתעלות שער לפנים משער ולהישאר במחוזות הקדושה לאורך ימים ושנים.

קדושת יום מתן תורה

על דברות קדשו נוסף עוד מילים כי נעמו, להבין עד כמה גדול, רם וקדוש, הוא יום מתן תורה. במסכת שבת מבואר שכאשר אמרו

ג מה טוב לעיין בתורף דברות קדשו בספרו פנימה אשר פנינים ומרגליות טמונים בהם בהרחבה ובמתיקות.

מי זה חסר הדעת אשר יפסיד את כל הקדושה הרבה הזו הנשפעת מלעילא בזה היום, מי הוא זה אשר יאבד את עולמו בחייו ויוותר על הכתרים העליונים אשר לנו ניתנים בזה היום. וכי על מנת לבזבז את היום בשינה או במאכל ומשתה או אפילו בהידור רב במאכלי חלב, ניתן לנו זה היום? אמנם אמרו חכמים ש'הכל מודים בעצרת דבעינן נמי לכס', שבפשטות מורה שבחג זה צריך אדם גם להתענג לעצמו, לכס. חציו לה' וחציו לכס. אולם כבר ביארנו שתיבת **בעינן** מתפרשת גם מלשון תפילה, צלותא **ובעותא**, כי בזה היום הכל מודים **דבעינן** שאפשר להתפלל **נמי** גם, על ענייני **לכם**, על ענייני גשמיות.

כי הלא ביתר ימות השנה לכלימה תיחשב לבקש ולהתחנן מלפני אדון חולי ארץ על עניינים גשמיים, לשאול מעמו בריאות ופרנסה וטוב גשמי. אולם בזה היום הרי אנו כבני מלכים, בניו של מלך. הן ביום הזה אנו משיגים חמישים שערי **בינה** שהיא נוטריקון **בן-י"ה** כי בזה היום אנו כולנו נחשבים בניו למקום, בניו של מלך - ובנו של המלך אינו מתבייש לבקש מאביו כל הצטרכויותיו, גם הפשוטות והגשמיות ביותר. כך אנו, בזה היום אנו יכולים לבקש גם על הצטרכויותינו הגשמיות ללא כל בושא וכלימה. הכל מודים דבעינן נמי על צרכי לכם.

הוא אשר אמרנו, כל ימי הספירה הרי הם נשגבים, כי כל יום שקול כנגד ז' ימים נוספים, כל יום יש בו את הכוח להיכנס שער נוסף בשערי הקדושה - וסימנך, שמדי יום אנו מזכירים 'חסד שבגבורה', כי כל יום כלול מכל שבעת המידות, מכל שבעת

בני ישראל במדבר סיני - כל אשר דיבר הוי"ה נעשה ונשמע, מיד באו מלאכי השרת וקשרו לכל אחד מישראל שני כתרים, חד כנגד נעשה וחד כנגד נשמע.

כה גדול וקדוש הוא זה היום, עד שגם זה אשר החמיץ את ימי ספירת העומר ולא ניצל את קדושתם ומאורם על מנת להתעלות בהם, עדיין יוכל לקנות אחיזה בשערי הקדושה בעיצומו של יום מתן תורתנו. כי בזה היום אנו זוכים לקבל בחינת הכתר העליון, הכתר והכבוד לחי עולמים, כתר חכמה. את כבוד האלוקים, כבוד חכמים ינחלו, שאנו מקבלים עם קבלת התורה. **כבוד** עולה כמניין **ל"ב** כנגד שלושים ושתים נתיבות החכמה. אותה חכמת אלוקים, החכמה תחיה בעליה. ולכתר הזה זוכים ביום השבועות, הכתר שקיבלו אז בני ישראל כאשר אמרו נעשה ונשמע וזכו להיות חופשיים מן יצרם. דכתיב **חרות** **על** ה**לוחות**, ודרשו אל תקרא **חרות** אלא **חירות**. להיות בני חורין מן היצר ומן המיתה. את כל זאת אנו משיגים בזה היום הקדוש.

כתר עליון זה לנו נגלה מדי שנה בשנה בהגיע חג השבועות. ביום גדול זה הקב"ה מאיר עלינו ומכתיר כל אחד מאיתנו בשני כתרים, הוא משיב לנו את הכתרים שקיבלנו אז במתן תורה. האר"י הקדוש גילה שהשם העליון המאיר בספירת כתר הוא שם **אהי"ה** העולה למניין כ"א ועם אותיותיו הוא עולה כמנין **כ"ה**. בכך הוא נמצא מכון נגד **כ"ד** השעות של חג מתן תורה ועוד שעה **א'** נוספת של תוספות יום-טוב לפניו ולאחריו. כה קדוש הוא זה היום, כה נשגבות הן שעותיו, כי ביום הזה אפשר להשיג את הכתר העליון.

למעלה מן המזל ומשפיל את מצרים, אומה המתנהלת על פי מזלותיהם.

אם נצרף בראשי-תיבות את שלושת המזלות הללו, חמה, מאדים וצדק, נמצא תיבת חמ"ץ ומהאי טעמא אסר הקב"ה עלינו לאכול חמץ בימים הללו, ימי חג המצות בהם אנו חוגגים את יציאתנו ממצרים מבית עבדים, כי אנו נמנעים מהמזלות אשר הנהיגו את המצרים, המזלות אשר נשברו באותו ליל שימורים, הוא הלילה הזה לה' בו הוא העלה אותנו, בניו רחומיו, למעלה מן המזלות.

כוח התורה

אם נלך כעת ונחשב במספר גדול את מספר המזלות, חמה, מאדים וצדק, נמצא מספר תתק"ב. על מספר זה הביא הרה"ק האמרי נועם מדזיקוב ז"ע (מועדים, דרוש לשבת שקלים-משפטים, אות ד), בשם האר"י הקדוש (פע"ח סוף שער חג השבועות, דרוש לט"ו באב) שיש בעולם תתק"ב מיני מיתות, וכפי שהדבר נרמז בקרא 'אכן כאדם תמותון - שתיתב תמותון עולה אף היא למניין הזה של תתק"ב, לרמז על מניין המיתות שיש בעולם. ותתק"ב המיתות הללו הן הן כל דרכי המיתה של בני אנשא, כאשר ישנה גם מיתה נוספת, היא המיתה ה-תתק"ג, 'מיתת נשיקה' השמורה רק לצדיקים ולחסידים עליון הזוכים לכך. ועל כך מסיים הכתוב, שאכן כאדם תמותון כל בני אדם נפטרים מן העולם על ידי תתק"ב המיתות כמניין תמותון, אולם ולחיו"ה אלוקים למוות תוצאו"ת תוצאות בגימטרייה תתק"ג כי מי שמתעלה מן העולם על ידי נשיקת דביקות בה' האלוקים,

הימים שלפניו ולאחריו - וביום חג השבועות אפשר להשיג את כל הקדושה וההתעלות כאחד. בזה היום אפשר להתקדש בכל שערי הקדושה גם יחד.

למעלה מן המזל

טרם נבוא אל הביאור האחרון, נקדים עוד הקדמה ושתיים. תחילה נביא את אשר כתב החתם סופר זי"ע בקדושתו (דרשות חת"ס, שבת הגדול, דרוש ב', תק"ט), שם הוא מציין לגבי הפלוגתא בגמרא אם ישראל הם מעל המזל או שמא גם הם מונהגים בכוח המזלות. כאשר לכולי עלמא - אומות העולם מונהגים בכוחות המזלות אשר ייצר הקב"ה בעולמו. הגמרא במסכת שבת מחשבת אימתי שולט כל מזל ומזל.

מבאר רבנו משה איש האלוקים, שמצרים הלא הונהגה על ידי המזלות, וכשהוציא הקב"ה את בני ישראל, דווקא בשעה שמזלותיהם עמדו להם, בשעה שהמזל היה צריך לשחק להם - השפילם הקב"ה והוציא את בניו מבית עבדים. בערב פסח, בבוקר יום חמישי, שולט מזל צדק שכוחו הוא להשפיע עשירות על אומות העולם ודווקא אז עשה הקב"ה שהמצריים ישאלו לבני ישראל את כל עושרם ורכושם, כלי כסף וזהבם ופרטי לבושם. ואילו בחצות ליל, כאשר מזל מאדים שהוא מעניק כוח רציחה לאומות העולם, השפילם הקב"ה והרג את כל בכוריהם. ושוב, כאשר מזל חמה שלט בעולם ובזכות המזל הזה צריכים המצרים ואומות העולם לקבל שליטה - ביתר הקב"ה את כבלי השליטה והוציא את בני ישראל ממצרים, כשהוא מעלה את בניו

גוזר וצדיק מבטל, וכל זאת רק בזכות כוח תורתם אשר בידי הצדיקים. כי בכוח ובזכות לשון המשנה אפשר לשנות את כל הנגזר, להעביר מעלינו כל גזירה רעה המרחפת חלילה. וכן אנו, כשאנו לומדים תורה ועוסקים בדברי התנאים והאמוראים, רבי שמעון בר יוחאי, רבי מאיר, המהרש"א, הראשונים והאחרונים, תורת הקבלה ותורת החסידות, כל דברי תורה שקיבלנו מרבותינו מאורי הדורות, הרי אנו מקבלים את הכוח והתוקף לשנות את כל הגזירות הרעות ולהביא השפעות טובות מלעילא. מכל ברכתא ושירתא.

כאשר נבואה השבון ונחשב תיבות **חכמים בלשון משנה** (נחסיר את ה' השימוש שאינה ממהות התיבות), נמצא, עם הכולל, מספר **תתק"ב**, כמספר המיתות שיש בעולם, כי על ידי שלומדים תורה, זוכים לקבל כוח עליון ולבטל את כל המיתות ולהרחיק מעלינו כל גזירה רעה. כי התורה הקדושה היא למעלה מהמספר הזה, התורה היא זו המחיישה רפואה לאדם (עי' עירובין נד, א), וכאשר נצרף **תורה לרפואה** נמצא מספר **תתק"ג** שהוא כמניין העולה על מספר המיתות. כי על ידי התורה הקדושה, תורת חיים, אנו מבטלים את כל המיתות שיש בעולם ומביאים על כל ישראל חיים של טובה וברכה, חיים שיש בהם, חיים של טוב ונעימים.

אשר על כן, כעת כאשר אנו נכנסים לקראת יום קבלת התורה, עלינו לבוא עם קבלה טובה בידינו; לקבל על עצמנו ללמוד את התורה הקדושה, להחזיק בכוח המופלא והעצום הזה של לימוד התורה, הן תורה שבכתב והן תורה שבעל-פה. והלא אפילו בלימוד קבע של חומש ורש"י, שלא לומר

הוא זה שאינו נכלל בשאר המיתות, כי במיתה התתק"ג.

ובאלה הימים, ימי ספירת העומר, אנו עוקרים את קליפת המזלות אשר עולות כמניין **תתק"ב** כאמור, שעל ידם באה מיתה לעולם, לא עלינו. על כן נגד מספר זה ונגד כוח זה, אנו סופרים 'שבע שבתות **תמימות**', תיבת **תמימות** עם האותיות, עולה אף היא למספר **תתק"ב**, כי כך, כשאנו סופרים ספירה ומתעלים בימי הספירה, אנו מבטלים את כוח המיתות שיש בעולם, מבטלים את כוח המזלות ועל ידי כן אומות העולם נשברים ונופלים ואילו לכל בני ישראל נהיה אור במושבותיהם. כי על ידי שאנו דבקים בה', חבוקה ודבוקה **בך**, אנו מצליחים לבטל את כל המזלות והמיתות, ועל כן השבון תיבות **בך מ"ם טי"ת ימי העומר** עולה אף הוא כמניין **תתק"ב**. וכך, על ידי דביקות ועבודת ה', אנו עוקרים את כל הגזירות והמיתות שיש בעולם.

צאו נא וחישובו שגם תיבות זה **מנפת קורונה** עולה לחשבנא הדין, מספר **תתק"ב** כי בו נרמזות המיתות שבעולם. וכעת, דווקא באלה הימים, על ידי עבודת ה' והתעלות בימי הספירה, יכול נוכל לו, נעקרנו מן העולם ונמשיך על כל בני ישראל חיים של טובה וברכה.

כעת נוכל להבין ביתר שאת את הקדמת התנא לפרקניין תורה, באומרו **שנו חכמים בלשון המשנה**, תיבת שנו אפשר לפרשה מלשון לימוד וללמד, ואפשר לפרשה מלשון שינוי ולשנות. וחכמנו הקדושים יש להם בזכות כוח תורתם הקדושה כוח לשנות את גזירותיו של הקב"ה. מי מושל בי, צדיק; צדיק גוזר והקב"ה מקיים, הקב"ה

צעירים משער ישבתו? הלא עלינו לפשפש ולדקדק במעשינו. אפחד במעשי, אדאג בכל עת.

האם כל אותם הלוחמים הגדולים ששמו נפשם בכפם בצעקה גדולה על כך שצריכים לחזור ללמוד ולהתפלל בבתי כנסיות ובבתי מדרשות ולפתוח שעריהם, האם הם פשפשו במעשיהם להבין כבוד בית המדרש מהו? נלחמים אנשים מלחמת חורמה על החזרה לבית-המדרש אולם משיחת חולין ודברי הבלים בעת חזרת הש"ץ או קריאת-התורה, אינם נשמרים ונזהרים. הלא מי שמדבר אז, ולא משנה אם הוא מצטט שטיקל מהזוהר-הקדוש או שמא הוא מצטט את ההבלים אשר שמע במכשיר החדשות, הלא הוא מחרף ומגדף, רחמנא לשיזבן. הן יש לערוך חשבון נפש על מה ומדוע השליכנו הקב"ה מבתי מקדש המעט, הלא רצונו שניטיב מעשנו, שנשפר הליכותינו בבית המדרש.

היו נכונים ליום השלישי. עלינו להתכונן לחג מתן תורה. להגיע אל החג הגדול מוכנים ועומדים. הבה ונקבל על עצמנו, יהודים יקרים, שבימים הללו שנותרו עד כניסת החג, נתבונן בחשבון הנפש ונרבה בלימוד התורה. הלא את התורה אפשר ללמוד בכל עת ובכל שעה ובכל מקום שלא יהיה. ואם לתפילה צריכים מניין, הלא תורה אפשר ללמוד אפילו יחידי ולא עוד אלא אפילו יחיד שעוסק בתורה, הקב"ה שונה נגדו. יעזור הקב"ה שנוכה אכן להתכונן כראוי ונזכה ממילא גם לקבל את התורה הקדושה, מתוך רצון אמיתי לקבל את התורה. לענות ולאמר - כל אשר דיבר ה' נעשה וגם נשמע.

לימוד 'חוק לישראל', יוצאים ידי חובת לימוד התורה שבכתב ושבועל-פה גם יחד. כך מקבלים את כוח התורה, הכוח הנשגב אשר בו אפשר לבטל גזירות רעות ולהביא השפעות טובות.

חשבונה של נפש

מאמינים בני מאמינים אנו ואמונה יש בנו שגזירת הקורונה שהתרחשה ובאה לעולם, גזרה מרה היא מלפני מלך חיים אשר רוצה לעורר אותנו. רבים הם שאינם יודעים לאיזה היקף מגיעה התרגדיה הקשה, אפילו יושבי הגולה, אשר אצלם פשתה הרעה, אינם יודעים עד היכן דברים מגיעים. אם נחשב חשבון אמיתי נמצא שבתוך אמוני עם סגולה בארה"ב, בבארא-פארק ובוויליאמסבורג, במונסי ובליקווד - נפטרו מאז ימי הפורים ועד עתה, כאלף יהודים, רחמנא ליצלן ואוי לאוזניים שכך שומעות. מאות יהודים נפטרו בכל מקום ומקום, נורא נוראות. וזה מלבד כל אלה אשר עדיין מוטלים על ערש דווי ומצפים לישועה.

הלא צריכים להביא עגלה ערופה על כל הנפטרים הללו, ודאי שצריך לעשות חשבון הנפש, לפשפש במעשים ולהבין בשל מה הסער הגדול הזה, בשל מה ניחתה עלינו הרעה הגדולה הזו. קל ביותר לעזוב הכל ולברוח, לנסות להוריד את האשמה. טענות רווחות ואומרות שוב ושוב שהחשש לא כה גדול מאחר ומנין הנפטרים התעצם דווקא אצל יהודים קשישים. תצילנה אוזניים משמוע. בושתי וגם נכלמתי לחזור אפילו על דברי הבל ורעות רוח כאלה. וכי למה אנו ממתנינים? החלילה למצב בו הזקנים והישישים ימשיכו לחיות בנעימים ואילו

חפץ בחיים, חפץ לסייע לנו, אלא צריכים
אנו להכין עצמנו להיות ראויים לכך, או אז
יֵאמֶר עֲלֵינוּ 'ברוך שבחר בהם ובמשנתם',
ויתהפך מעֲלֵינוּ המזל לטובה, מעניות
לעשירות, מאפילה לאורה, מחולי לבריית
גופא, מקיצור ימים לאריכות ימים, בני ובני
בנים מתוך נחת ושנוכה לקדם פני משיח
צדקינו מתוך קדושה וטהרה באלו הגופים
בב"א.

ויהא רעווא שאכן בעיני נמי לכם, נתפלל
ונקבל השפעה בענייני גשמיות, הלא רבים
הם היהודים אשר איבדו בימים הללו את
מקור פרנסתם. שישפיע עליהם הקב"ה
פרנסה בהרחבה, בכפל כפליים מידו
הרחבה והמלאה. הלא ברור שאין צריך
ללמד את ריבון העולמים, אבינו שבשמים,
איכה להיטיב עם בניו, לא חסרות לו
דרכים להשפיע עלינו כל טוב. הלא הוא

בית המדרש הגדול דחסידי

סאסוב

בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א
קרית יטסה משה

בס"ד

ערב שבועות תשפ"א

"זמנים ליו"ט שבועות בצל הקודש"

7:09

זמן הדלק"נ:

7:20

מנחה:

לאחר תפילת מנחה יתקיים דרשת הכנה לקבלת התורה
מפי כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

8:45

ערבית ליל יו"ט:

3:30

זמן טבילה במקוה משעה:

3:57

עלות השחר (זמן א'):

4:19

עלות השחר (זמן ב'):

10:30 (ברכות)

תפילת שחרית:

3:00 בערך

קידושא רבא:

3:30 בערך

מנחה - מיד לאחר הקידוש:

6:00

סעודת יו"ט בצוותא

7:15

עריכת השלחן דנעילת החג:

8:45

זמן מוצאי יו"ט (ר"ת)

תנדיקים ישמחו ועלצו לפני אלקים וישישו בשמחה

בקול רינה וחדוה, נשים אנו יחד עם כל קהל המוני אנשי שלומנו די בכל אתר ואתר לאחל מעוטקא דליבא ברכת "מזל טוב" אל מול פני הקודש, עטרת תפארת ישראל אבינו רועינו ומאור חיינו, אשר בצילו הטהור אנו חוסים, ומימיו אנו שותים

כ"ק מרן אדמו"ר עט"ר שליט"א

לרגל השמחה השרויה במעון הקודש

בשמחת אירוסי נכדו פרי עץ חיים הרב שמעון שליט"א
בן לבנו הרה"צ ר' חנניה יו"ט ליפא שליט"א רב דקה"ק בורו פארק
עב"ג הכלה בת הרה"צ ר' יואל מנדל אשכנזי שליט"א
בן כ"ק אדמו"ר מאלעסק - ארה"ב שליט"א
וחתן כ"ק אדמו"ר מספינקא ירושלים שליט"א

ואנו תפילה שישפיע עלינו שמחה זו שפע ברכה וסייעתא דשמיא, ונזכה כי כ"ק מרן שליט"א יאציל עלינו מרוחו פי שנים, ויארץ ימים על ממלכתנו בבטיות גופא ונהורא מעליא, להדריכנו בנתיבות חיים, על מי מנוחות ויהלנו עדי ביאת גואלנו בכ"א.

מברכים נאמנה אנ"ש די בכל אתר ואתר

ברכות מזל טוב לאנשי שלומינו כ"א בשמו הטוב יבורך

הגה"צ דומ"ץ סאטמאר ירושלים שליט"א
ולבנו הרה"צ ר' אברהם יהושע העשיל שליט"א ירושלים
לרגל הכנס בנו נכדו לעותומ"צ בשעטו"מ

ידידינו הנכבד הרה"נ ר' ברוך משה רי"א שליט"א שיקאנו
פתרון מוסדותינו הק'

ולבנו ידידינו הנכבד הרה"נ ר' צבי יצחק רי"א שליט"א
לרגל אירוסי נכדת/בתו עב"ג הבה"ח צבי אליעזר פלאגלער נ"ו
בן הרה"ג ר' אשר פלאגלער שליט"א לעקוואד

הרה"ג ר' ישראל צבי נוימן שליט"א קרית ישמח משה
ולבנו הרה"ח ר' שלום יוסף נוימן הי"ו בית חלקיה
ולנכדו הרה"ח ר' אהרן יואל נוימן הי"ו עפולה
לרגל הולדת הנינה / הנכדה / הבת בשעטו"מ

הרה"ח ר' יעקב ישראל בר חיים הי"ו ביתר
לרגל שמחת נישואיו בשעטו"מ